

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3044/2015. (II. 20.) AB VÉGZÉSE**alkotmányjogi panasz visszautasításáról**

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.21.328/2013/4. számú, a Nyíregyházi Törvényszék 4.Pf.20.204/2013/16. számú és a Fehérgyarmati Városi Bíróság 2.P.20.126/2012/9. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal fordult jogi képviselője útján az Alkotmánybírósághoz.
- [2] 1.1. Az indítvány arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.21.328/2013/4. számú, a Nyíregyházi Törvényszék 4.Pf.20.204/2013/16. számú és a Fehérgyarmati Városi Bíróság 2.P.20.126/2012/9. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat.
- [3] Kérelme indokolásában hivatkozott az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére, az M) cikk (1)–(2) bekezdéseire, az R) cikk (1) bekezdésére, az I. cikk (1)–(4) bekezdéseire, a II. cikkre, a XII. cikk (1)–(2) bekezdéseire, a XIII. cikk (1)–(2) bekezdéseire, a XV. cikk (1)–(2) bekezdéseire és a 18. cikk (1)–(3) bekezdéseire.
- [4] Az eljáró bíróságok által megállapított tényállás szerint az indítványozó – aki háziorvosi és házi gyermekorvosi teendőket látott el – közalkalmazotti jogviszonya a munkáltató önkormányzattal közös megegyezéssel megszűnt. Ezt követően az indítványozó helyettes orvosként a továbbiakban is vállalta ugyanabban a körzetben a feladatok ellátását azzal, hogy praxisjogát annak a személynek értékesíti, aki az önkormányzat területén háziorvosi tevékenységet kíván ellátni. Az önkormányzat vállalta az állás meghirdetését, de miután három éven keresztül nem volt pályázó az állásra, előbb kinevezett a körzetbe

közalkalmazottként egy háziorvost, majd egy egészségügyi vállalkozással kötött feladat-ellátási szerződést. Az indítványozó praxisjogát egyikük sem kívánta megvásárolni.

- [5] Az indítványozó kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az önkormányzatot. Keresetében arra hivatkozott, hogy az önkormányzat praxisjogának figyelmen kívül hagyásával kötött feladat-ellátási szerződéseket más személyekkel, jogszerűtlenül összevont körzeteket, emiatt a praxis elértéktelenedett, értékesíthetetlené vált. Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasító ítéletében megállapította, hogy az önkormányzat körületekintő és jogszerű eljárással oldotta meg a háziorvosi körzet ellátását, jogellenes magatartása nem bizonyított. Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletében az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.
- [6] A felülvizsgálati kérelem folytán eljáró Kúria rámutatott, hogy a perben a bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az önkormányzat jogellenes magatartásával okozta-e az indítványozó praxis elértéktelenedésből eredő kárát. A kereset elbírálása szempontjából ezért döntő jelentőségű, hogy az önkormányzat jogellenesen járt-e el akkor, amikor feladat-ellátási szerződést nem azzal a személlyel kötött, aki a praxisjogot megvásárolta az indítványozótól. A Kúria ítéletében megerősítette, hogy az alkalmazandó szabályozás nem kapcsolja össze a praxisjogot a konkrét háziorvosi körzettel, így az indítványozó praxisjoga nem az adott körzetre vonatkozó jog volt, hanem ennél általánosabb feltételt jelentett arra, hogy bárhol az országban végezhesen háziorvosi tevékenységet. A Kúria álláspontja szerint nincs olyan jogszabályi előírás, hogy aki a meglévő praxisjoga alapján kötött feladat-ellátási szerződést – amely alapján a tevékenységét értelemszerűen egy adott körzetben végzi –, a praxisjoga alapján az adott, konkrét területre vonatkozó praxisjogot szerzett volna. Olyan jogszabályi előírás sincs, amely szerint az ellátásra kötelezett önkormányzat csak azzal az orvossal köthet feladat-ellátási szerződést, akinek az „adott körzetre” lenne praxisjoga annak folytán, hogy azt adott esetben az indítványozótól megszerezte. Ebből következően az önkormányzat nem sértett jogszabályt azáltal, hogy olyan személlyel kötött feladat-ellátási szerződést, aki nem az indítványozótól megvásárolt praxisjoggal rendelkezik. A jogerős ítéletben a bíróság a jogellenes magatartás hiányát megalapozottan állapította meg, ennek alapján a keresetet elutasító döntés nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria hatályában fenntartotta.
- [7] 1.2. Az Alkotmánybíróság főttkára az Abtv. 52. § (1) és (1b) bekezdéseire hivatkozással tájékoztatta az indítványozót, hogy indítványa hiányos, határozott kérelmet nem tartalmaz. Az indítvány mindenekelőtt azért volt hiányos,

mert a panaszos nem terjesztett elő kellő indokolást arra nézve, hogy a városi bíróság, a törvényszék és a Kúria támadott ítéletei mennyiben és miért sértik az Alaptörvényben biztosított jogait. Az Alkotmánybíróságon 2014. október 10-én érkezett kiegészítésben az indítványozó ismételten felsorolja az Alaptörvény véleménye szerint megsértett rendelkezéseit, kifogásolja az eljáró bíróságok jogértelmezési, jogalkalmazási gyakorlatát, továbbá részletesen kifejti az alkalmazott jogszabályok véleménye szerint helyes tartalmát.

- [8] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) alapján elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt. Ennek során az Alkotmánybíróság eljáró tanácsa megvizsgálja, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz Abtv.-ben foglalt formai és tartalmi követelményeinek.
- [9] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az alkotmányjogi panasz az alábbiak szerint nem fogadható be. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [10] Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag alkotmányossági szempontú felülvizsgálatára van jogköre, önmagában a bírósági joggyakorlat tartalmának, valamint a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára azonban nem rendelkezik hatáskörrel. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben megállapította, hogy az indítványozó a bíróságok, illetve a Kúria eljárásával, valamint az ítéletek érdemével kapcsolatosan sem állított olyan pontosan körülírt, alkotmányjogilag értékelhető indokokkal, érvekkel alátámasztott alaptörvény-ellenességet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely a bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vetne fel. Valójában az indítványozó a bírói jogértelmezéssel nem ért egyet: alkotmányjogi panaszának lényege, hogy az ügyében a bíróságok tévesen értelmezték és alkalmazták a jogszabályokat.
- [11] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza: „Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés *d)* pontja fogalmazza meg, hogy az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. A bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik a testület hatáskörébe. Ezért fogalmaz úgy az Abtv. 27. §-a, hogy az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy bírósági

eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. A jogalkotó ezzel a 2012. január 1-jétől hatályos rendelkezéssel teremtette meg a bírói jogalkalmazás és jogértelmezés alkotmányossága vizsgálatának korábban nem ismert lehetőségét. A bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz azonban nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének. Miként az Alaptörvény és az Abtv. fent idézett rendelkezéseiből is kitűnik, az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt, az abban biztosított jogokat védi. Önmagában azonban a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasznak. Egyébként az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna.” {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}

- [12] 3. Mivel a Fehérgyarmati Városi Bíróság 2.P.20.126/2012/9. számú, a Nyíregyházi Törvényszék 4.Pf.20.204/2013/16. számú és a Kúria Pfv.III.21.328/2013/4. számú ítéletével összefüggésben az Abtv. 29. §-ában meghatározott, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés nem állapítható meg, az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panasz befogadását az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2015. február 16.

Dr. Szalay Péter s. k.,
megbízott tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1156/2014.

